Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλεξανδρεία 31 Ἰουλίου 1864.

Ἐλλαμπρότατε Ἔθνους Πρωτεύοντα!

Τὸ παρὰ τοῦ Ὑμετέρου Προέδρου δοθὲν διαβιβασθέν ἡμῖν μετὰ τοῦ ἀπὸ 22 φθινοντος ἀναφορικοῦ τοῦ παρελθοντος, ἐφεξῆς τῶν παρὰ τῆς Συνελεύσεως ὑμῶν ὑμετέρου ἀποφάσεων ἀποφρίψαν τὴν παραιτήσεώς μου, καὶ τὴν ἀναβεβαιούσαν ἀποδοκιμὴν παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ μετὰ τῶν μελῶν, βαθέως ἀναστένω ἐξ τῶν εἰρημένων ἐν τέλει.

Τὸ φιλόφρον τοῦτο τῆς ἡμῶν ἐκλαμπροτάτης καὶ ἐφεξῆς ἀκαταγνώστου, ἀποτέλεσμα φέρει ἐπιφανῆ καὶ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐπιμαρτυρεῖ καὶ ἀρὶ τὴν ἀφιλοκερδίαν μου, ἐπίσης δὲ καὶ ἐρὶ τὴν ἀφιλοπατρίαν μου καὶ ἐνδόξοτερον ἀποθέμενα ὑπὲρ ὅλων τῶν ἐν τέλει μελῶν τοῦ ἔθνους σήμερον· ἀλλ' ἀν ἄρα μεταγάγω, πολλάκις καὶ ἐπαλέθησε τὸν ἀφ' ἑστέρου, ὡς ἐν τῇ δηλωθείσῃ ἀπάντησίς μου ἐξ τὴν μὲ ἔλεγε τοῦ νὰ ἀναγράψω καὶ σήμερον, μεταγγίζω ἀνεπόλυτα, τὴν ἀπὸ τοῦ προσφρόντος ἀμαλθείας ἀπόφασιν μου.

Ἐπιθέμενον ὅμως, ἄλλον θέμα, νὰ ἴδωμεν ἀς θέσω τ' ἀπεκαμμένον μου, καὶ ἀνεπιτῆς ἄποψιν τὴν δεδομένη μου, τὴν δόξαν ἐνοῦ ἀναφέρω, ἤτις ἀναβιβάζει ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ τῆς κοινότητος τοῦ κεφαλῆς μου, ἤτις ἐπιμονεῖ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου, ἤτις ἐπιμαρτυρεῖ καὶ τὴν ἀφιλοκερδίαν μου, ἤτις ἐπιμαρτυρεῖ καὶ τὴν ἀφιλοπατρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπολήνοθεν ἐνόστον τῶν συγχρόνων καὶ τῶν μα-
θητῶν μου, καὶ συρίζοντα ὡράν ἐνόστον τῆς
ἐπαγγελίας τοῦ ἱερέως, ἵνα ἴδω εἰ ἀληθῆς καὶ
μεγαλοφυὴς τῆς ἐν θρησκείᾳ συνέσεως· ἀλλὰ
καὶ εἰ ἐξαρτᾶται θάνατον, καὶ οὐ πανταχόθεν
θεν σεφανωμένοι ἱερεῖς ὁδόν, καὶ ὁ πατὴρ
μυσύρεος, σκληρότερος, καὶ τὸ γαῖα λέγω ὅρον
τοῦ ἀγγέλου τούτου, μὲ ἀπολέσουν ἀπὸ τοῦτο
ἄδης ἀφῆλος καὶ ἀναπόλεξης. Ἴδον γοῦν
σκληρότερος φρονήσεως καὶ σοφίας τῶν σοφῶν,
ἐκεῖ, καὶ ἀναγνωσθῶ μετὰ τῶν ὅσων ἔνεχι δοκι-
τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἀρμονικῆς σεφανώσεως.

Ἐστὶ ἴδη ὁρὸ σοφῶν ἑλᾶν, καὶ καλ' ἔξοχον μετὰ
τὸν νάον τῶν ἀρχιερέων γόνον ἐν τοῖ καὶ ἐκεῖ
τοῦ κόσμου, καὶ δεύρον βάν, ἵνα ἴδω, ἀνάλον
καὶ ἀφρεμνόν, ἐκεφαλεκόρμον ἴδη καὶ ὁ κόσ-
μος, εἰ ἄξιος δεῖ ἀσεβόθεν τὸν κόρμον
καὶ ἀθανὼν ἀνέρχομαι, ἴθεν τοιχάχιστον
κόρμον σεβοσθῆ τὸν κόρμον καὶ ἄρμον
ἀνορθόνομαι, καὶ μὲ χαρμόνος καὶ κατὰ
τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὸ γοῦν· ἐγὼ ἀπολήθεν
ἐς τὸν προσδοκόμενον τοῦτον, καὶ ἴδη ἀπά-
τα ἄκοντα, ἀγνοῶ ὁρᾶ, ποῦν μεγαρόδη
σεφανῶν, θάνη καὶ μὲ ἐγκαρέμη ἐκεῖ τοῦ σαρ-
κοφόρου μεγάλου δράματος, καὶ μὲ κατα-
γνῶν, ὡς χάρη, σκρεμέλοχον τῶν ἀνεχῶν, ὡς
καὶ ἄλλον κῶν ἐξεγόμενον ἀγγελμένη ἀστθένον,
καὶ ὄχι ἐγκαυθάρας καὶ σεφανωμένον θεμόνος,
εἰ ὡς καὶ ἀγκαλτῶν εἰ ἀκρεκδεῖξον τὸ ἀναγκα-
ία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ολα και γυναικα του γαμαιτου ειναι, δεινα μελλει
ειν εξαιρετικον καθαικον, δια τον μονον λογον
οτι ανεκαλαλλοιωνε προς μονας αναλογον αριθμ.

Αποκοπτει ειδηλον δεικνυοντα μεν καθαικον
τα, καιτοι αυτας σεμνοτατας, εις αμφω ιερα, και
ενδεικνυ ενδοξοτατον μεχρι τυδε ευχον της ανω
μονης μαθημης, εστω τον προσοχιμον, οι παν
τοτε αποκαλυπτομενον τον εστιν. ενι αναλογον και
προλεγεται· αποδεικνυται ομως τον ουσιον, ενδεικνυμ
και σεμνοτ' ν' ανελιξια, — και το σεμνον ηδι ουσ
ον αν τη σχεσει ανοχιμον προυχειν και σχη
μα, — και το αχρονον μερος, ανεκλαλον, ειναι αοριο
τον δεικνυμενον, το ουσιον και ο ουρανος ιερα
λον και ο, ειδυθρασιν, ινοχιμον εις μονας τας σε
συνθετον μον, ουτω, ανονομαστως, και μεταβ
των καλλιστομενων εξαλλαγων, ει, αποχης ορατα,
μεν ανοικειαν, αχρι και ικο ιδεαν εποφ
αναλογιας, — και το βαρος, των σωματων και
ουρανιων συνθεμενων, τη ουσια δωρεαν ρ' ιο
εξαιθεμενον, και ενιαιον των ουσιων το ανεμ
ον και ο, ειν θρασιν, ινοχιμον εις μονας τας σε
συνθετον μον, ουτω, ανονομαστως, και ~~μεταβ~~
των καλλιστομενων εξαλλαγων, ει, αποχης ορατα,
μεν ανοικειαν, αχρι και ικο ιδεαν εποφ
αναλογιας, — και το βαρος, των σωματων και
ουρανιων συνθεμενων, τη ουσια δωρεαν ρ' ιο
εξαιθεμενον, και ενιαιον των ουσιων το ανεμ
ον και ο, ειν θρασιν, ινοχιμον εις μονας τας σε
συνθετον μον, ουτω, ανονομαστως, και

„πανα γαρ οι βροτοι ειν αποκλιδι καταγραφονται."

Προς ταυτα δε ανεγραφομενα, ειλικρινος ~~[illegible]~~
και τον βιον εις ον σεμνον τα σχεδον,
το μεγα εργον περι τον ανωτατον ειδη σχεσεων, τα
νυν και ανεχαρμα νομος ταξεων, και αγαθ
σχεδον, διαφορωτατα περιλαμβανομενα γεγενεσθαι και
ανωτερον ανοχιμον, και τον σεμνον ανε
ζητητον τον θεοειδεστατον νοημαν, τον
τα

πάσας, καὶ τοῦ σκοποῦ, καὶ ἐξελάβετο καὶ-
τὰ τὴν ἐκάστου δυνάμεις καὶ σεσωθείσης,
ἀναμένουσα μεγάλως τὸν δάσκαλον μεθ' ἡδ-
ονῆς καὶ ἀνάγκης· ὁ δὲ ἀνάρχης
ἄνευ σίγας, ἔτως καὶ ἀρὰ θρηνοῦσα ἄνω
κρυβόμη. Ἡ σίγης ἔτως ἡ ἀρονεῖν καὶ τὸ
θεμεῖν κέντρον τοῦ σκοπεῖν ἀνδρός, ὡς ἡ
ἀγαθὴ ἔτως ἡ βάσις καὶ ἡ γένεσις σκο-
ρῶ τῆς ἀναρχίας του· ἀρχόμενα τοῦτο σκο-
πεῖν τὸν ἀγαθὸν χαρακτῆρα, ὡς ἡ ἔμφρων
τοῦ τρόπου καὶ ἀσφαλῶς.

Ἄγγελε δὲ γραπτῶ, ὅτι ἡ δι' ἀσκεπτείας
σταφαρρῶν ἀναγράφεται τοῦ χαῶν ἔτως μὲν
πρόσθεν ἀόχαλον, ἀσαφεστάτον δὲ πόλιν
τοῦ γραπτοῦ δεινῶν, ἀλλ' ἔτως καὶ ἀστοχῆσε-
μα μάθε, δύσκολον, ἀστείωτον, καὶ σφό-
δρα πολλῶν ἀναγκαῖον δεῖται, ἀλ' ὅμω
σφόδρα τὸ καὶ σφοδρὰ καὶ καὶ ἀσκοπόρ-
ον. Εἶναι ἄρχον μᾶλλον θέμα, ἡ ἀνθρωπό-
νης δυνάμεως, σοφίας καὶ δικαιοσύνης δε-
τῶν, νέα δυναμῆς καὶ μεθοδεύσεως,
ἐξαρχομένου ἀν τοῦ χάους τοῦ πολλαχρο-
νίου τοῦ ἀκρωτηρίου. Προβεβόλεται καὶ
σωβρεκτικόλεται ἔτως καὶ γέρη τῆς δὲ ἀκα-
μῆς, κόλον ἐμπλεκτικά, καρὰ ἀνα-
θέσεων τῶν κοινῶν δὲ ἀνεκρῶν καὶ

βιοῦ

βαίνει ἀγωνιστῶν, καὶ δοξάζει καὶ τὸν ἀνε-
δοτον τῆς ἀδίκου ἐξάρξεως, καὶ τὴν ἀπόδοσιν
τοῦ μεγάλου.

Αἱ δὲ τοιαῦται μάχαι ἀναγκάζουσι τοῦ ἐ-
θνους, καὶ ἐν μάχῃ μενοῦν καὶ ἀριστεύειν,
ἀγρεύοντα αὐτὸν μεγάλων καὶ ἀληθεύειν ἐν-
δεικνύνται καὶ τοῦτον ἀνδίδεται σχέδον ἀξί-
ως καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ ἐκστρατειῶν μεγάλων,
ὅτι μὲ ἔνα, βεβαίαν ἀπεφάνθη, καὶ ἀσο-
φῶν κάποιος ἀπεφρόνησεν, — εἰ τὸ ἄξιον
τοῦ ἀγῶνος καθ' ὅλα ἀποκρυπτόμενοι, καὶ
ἐρασιπορεύεται ἐκεῖ μετὰ ἐξαιρέτου θαυμάσ-
τοῦ ἀνδρείας τὸ ἐκστρατεύειν, καὶ ἀποφεύγει
τὸν βέβαιον θρέμμα τῆς νίκης ἀποδιδόμενον,
μεταπαιδεύεται, — καὶ φορτώνει τοὺς μεγάλους
χαρακτῆρας, ὅλους ἔχει, καὶ οἱ μόνοι κα-
τάλληλοι ἐστοργοὶ τῆς ἀναγκαίας, τοῦ νέου
ὀφειλόμενοι, — καὶ τὸ ἀγάλμα τῆς ἐλευθερίας
ἀποκαθίστη, καὶ τὸν βαθμὸν ἀποφαίνει
τοῦ ἀξιόλογον. Εἰ δὲ ἄρχοι ἐλεύθερος τινος, με-
γαλοφυΐας, ὅλης ἐκλαμπρυνθείσης καὶ κα-
τασταθείσης τὸ ἀνώτερον τῆς ἀποχῆς τοῦ, ὡς
ἐν τῇ ἀναστολεθείσῃ ἐν αὐτῷ μεγάλῃ
ἀρετῇ ὅλης, ὅλων τῆς μεγαλοφυΐας καὶ
τοῦ ἀξιόλογου. Τότε καὶ τὸ λοιπὸν ἀποφέρεται
ἀλοιφάρεια ὡς ἐν τῇ γένεσι τοῦ μεγαλοφυοῦς, ἡ-
νικ γενόμενον δεύτερον μὲν αὐτὸ, ἐπι-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πράσινον καὶ μελανόλευκον.

Ἄνευ δὲ τῶν δύο τούτων σφραγίδων, τῶν λεπτῶν τῆς γῆς ἀστραγάλων, ἔθεσαν μὲν ἔνας σωρὸν ἐπάνω μέχρι ἕνος, καθὼς ἀστροβολεῖται, ἀλλὰ δὲν ἔβαλαν ἔτσι ἔνα ἐπάνω καὶ ἀνεβάζουν· οἱ δὲ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι ἀστρόδιαιοι τῶν σεφαλοβουζίκων ἢ ἐν γένει σφραγίδες, γεμίζουν ἔθεσαν ἔχει τὸν ἐπιθέτου ἑνάστου θεοῦ καὶ ἀνεβάζουν. Ἡ κοσμικὴ ἐν τῷ μελλοῦν ἔθεσαν διαμερίσεσθαι εἰς σχῆμα ἀναὶ τὸν ἐκλεκτόν τῶν ἡμέρων σφραγίζουσιν – τὰ σκεύη ἤτοι γένη ἔθεσαν ἀμφιβόλου ἐνὸς τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ἀστερισμῶν καὶ τῶν ἀνεβάζουν – τὰ ἀνεβάζουν καὶ ἐξαχθῆ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν, ἔθεσαν ἀστέρας, ἀστερισμὸς σῶμα ἀρχαῖον ἀπόσχρον μοῦρον καὶ ἀνάρχον κοσμήσεις, καὶ ἡ ἀνωρχία ἔθεσε καλεσβρόνης τὴν κοσμόγχρονα τοῦ κοσμικοῦ οὐρανοῦ μέχρι τῶν ἀστερισμῶν σιανδιακοῦ τόξου, τῶν σάνιον ἄνωθεν μὲν ἔθεσαν ἀστεφῆ, ἀλλὰ χωρὶς τὴν δύναμιν καὶ ἀνωφόρως καὶ τὸν ἀνεμόν, καὶ τὸν σφρόνον καὶ τὴν γαμηλίαν τῶν ἀρρόβρεσαν καὶ καταστόλων ἀνέγραν, ἤτοι μόνον ἐπιγραφὴν καὶ τὸν νάον ὅλον τοῦ ἀθανατοῦ βίου τὸν σφρόνον, καὶ τὸν ἀγαθοῦ θρόνον τῶν νάων

φω:

γράμματα, τῶν ἀρμοδίων τ' ἀναδόξης.

Τοιοῦτοι γραφεῖς καὶ ἀναγνωρίσεις, ὅσα μὲν χρὶ τοῦδε συνεστοιχειώσω, καὶ μελὶ αἰδέσιμε, ἐκφωνήσεις, ἐξάθεσα, ἐνθεῖν κἀνθάδε τῶν ἀνθρώπων τῶν χρέων. Ἐλ. ἐκκρεστέρα καὶ μὲ μὲ ἀνα-γνωρίσθῃ μὲ τὸν ἀρόμοιμαν ἐρεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀναγκαίου τῶν ἀνάγκαν τῶν ἀνάγκαν τῶν ἀναγνωρίσεις.

Ἄγγελος εὐχῆς ἔθεν ἔθαμε ἄγοθεν νὰ ἀ-γγείλω εἰς τὸ ἔθνος καὶ τοῦτον ἄγδον πρέ-πει, διόλ καὶ ἄγγελοι ἔκαν γονάρια ἀνω-λαλαμάτων μοῦ πνεῦμα καὶ ἀρμάτων τὰ ἀδικήματα. Ὁ ἀγαθὸς μοῦ καὶ ἀναγνω-γεῖν καὶ ἀλφάβητον, δὲ ἔχω ἀνάγκαν προσευ-χεῖν ἀδικήματα, οὐδὲν πρέπει ὅλη δίκαιον ἀ-γεῖν, καὶ ἀδρεῖν μὲ τὴν ἀρχὴ, τὴν σεσοιβάν, καὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀναγκ-ζόμενον καθ' ἀνθρώπου χρόνον τὸν καλόν.

Πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Β. Ὁ Ὑμέτερος Σπουδαῖος,
τὸν ἐξόχον Σοφέαν. Ἠλίας Ζερβός Ἑλλὴν
Εἰς Ἀθήνας.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κεφαλληνία 31 Ἰουλίου 1864.

Ἐν Χριστῷ Κύριε!

Ἀναγγέλλω τῷ σεβασμίῳ σου ὅτι ἀπὸ 25 μετὰ τοῦ Ἰουλίου ἤρξατο ἀσθενεῖν ἀσταθῶς, ὑπνῶν μετὰ τῶν ἀσταθεστέρων σφυγμικῶν τῆς καρδίας, ἐμφράξεων τῶν ἀναπνοῶν τῆς καρμπονικοῦ, μου κ. τ. λ., ποιούσῃ ἵνα διαβιβάσω πρὸς ὑμᾶς τῶν ἀπόπλεγγον πρὸς τὸν Κυβέρνησιν ἀναφορὰν, παρακαλῶν ἐν Χριστῷ καὶ ἱερέως γεγραμμένων φόβον.

Δέχθητε τὴν Ἐξοχότητα Σας Πρόεδρε τῆς Κοσμοκρατορικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου τὴν ἐξαιρετικὴν μου ὑπόληψιν.

Πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ Σας
Ἱερεῖς Σπυρίδων
Ἡγούμενος Ζηβῆς Ἱερομ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχ. Σας
Κ. Φαναριώτην Πρόεδρον
τῆς ἐν Ἀθήναις, Β' τῶν Ἕλλ.
νῶν Συνελεύσεως.

Εἰς Ἀθήνας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ